

Sagerne saaledes, at den til enhver Tid lod det staa frit for dette Tings Flertal, hvad Øjeblik det vilde, at bringe Grundloven til fuld Gyldighed igen paa hele Lovgivningens Omraade, og Forliget viste jo bedst, at i det Øjeblik, der kom et Flertal i dette Ting, som ønskede dette, var der intet i Vejen for, at dette kunde ske. Et Parti, som havde skrevet Grundlovsbrud paa sin Fane, vilde næppe have ført Sagerne paa den Maade. Jeg skal yderligere give min ærede Kollega fra Aalborg Ret i, at det, der har svækket Højre i Øjeblikket, er ikke Kampen, der blev ført, men — og det er ganske naturligt — Kampens Døds, der altid virker nedtemmende paa Kampiveren, navnlig naar Talen er om et Parti, som i saa stor Grad, som Tilfældet er med Højre, bestaar af rolige Borgere, som helst passe deres daglige Dont og kun ved Begivenhedernes særlige Gang flammes op til at vise en saadan større Iver, som kom frem i Kampaarene netop for at tilbagevise Overgrebene. Jeg er derfor ganske overbevist om, at dersom — hvad jeg for øvrigt hverken tror eller venter — noget af det, som fremkaldte den store politiske Kamp, atter kom frem, vilde det vise sig, at Højre i Virkeligheden ikke var gaaet tilbage i Stykke. Højre vilde da atter stottes om Fanen, nemlig naar det gjordes nødvendigt for at opretholde den grundlovmæssige Magtfordeling. Hvad der ogsaa i sin Tid bidrog til at samle Højre, var den Visnepolitit, der blev drevet fra dette Tings Side. Visnepolitit behøver ikke just at have sin Grund i Vilje til at drive en saadan Politit, men faktisk Visnepolitit kan ogsaa fremkomme ved Mangel paa Evne til at drive en positiv Politit, en Politit, der fører til positive Resultater, og skulde dette blive Tilfældet i en nærmere Fremtid, vil det maaske ogsaa bidrage til paa ny at samle Højre med større Iver om Fanen. Det er ikke nok at have en god Vilje til at fremme Sagerne, det gælder ogsaa om at have Evnen til at gøre det, og derfor kan jeg kun beklage, at flere Medlemmer af det ærede Parti, nu have bebudet at ville indbringe Stolelovsforslaget i denne Sal. Det er efter min Mening ikke det heldigste for denne Sag. Det er ikke det Tegn, som den højtærede Minister har begæret at se paa, at man nu er villig til at føre Lovene igennem og nu er villig til at se at komme ud over de Banffeligheder, som i Fjor stillede sig i Vejen for Sagens Gennemførelse. Jeg ser ikke rettere, end at Lovens Indbringelse fra et enkelt Partis Side i denne Sal og formentlig i den Stikkelse, som dette Tings Flertal fastholdt i Fjor, ikke just kan tages som et

Bidnesbyrd om, at man er villig til at gøre saadanne Indrømmelser, at Sagen kan føres igennem i Mar. Det skulde glæde mig, om jeg tog fejl i denne Formenting, men foreløbig kan jeg ikke hilse dette Skridt med Glæde for Stolelovsagens Vedkommende.

Jeg ønsker endnu kun at tilføje et Par Bemærkninger om et Par saglige Spørgsmaal, som jeg ikke fik medtaget forrige Gang, jeg havde Ordet. I forrige Samling spurgte jeg ved Finanslovens første Behandling den daværende Trafikminister, hvorledes det gik med Arbejderne ved Rystbanen, og naar den kunde ventes at blive aabnet for Færdsele. Ministeren svarede da, at der efter al Sandsynlighed vilde gaa 4 Maanedere af Finansaaret 1897—98, inden Rystbanen blev færdig, den skulde altsaa være færdig inden Udgangen af Juli 1897, men han tilføjede, at saa vilde den ogsaa blive færdig, hvis der ikke maatte indtræde uforudsete Hindringer. Dette kunde siges med temmelig stor Sikkerhed. Nu forlyder, at der ikke er Udset til, at Banen vil blive aabnet til det angivne Tidspunkt, og jeg vil derfor opfordre den højtærede Indenrigsminister til at meddele os paalidelige Oplysninger om, hvorvidt dette Forlydende er begrundet eller ikke, og dersom det skulde vise sig at være begrundet, hvilke da de uforudsete Hindringer ere, der bevirke, at Tidspunktet for Banens Aabning vil blive udsat. — Jeg vilde ogsaa gerne fremsætte et lille Ønske over for den højtærede Justitsminister, hvad jeg ikke fik Anledning til, da jeg sidst havde Ordet. — Mit Ønske er, at han vil søge at faa gennemført en lille Bevilling til et Register til Lovtidenden. Efter at Lovtidenden havde bestaaet i 12 Aar, blev der udgivet et saadant Register, men nu er der kommet 25 Aargange, og det vilde derfor være meget ønskeligt, om man paa ny kunde faa et Register for den samlede Række af 25 Aar. Det er en meget besværlig Sag, hvergang man ønsker at efterse en Lov, at skulle gaa en større Række af Bind igennem for at finde den. Jeg ved ikke, om det gaar andre ærede Medlemmer som mig, men mig gaar det i alt Fald ofte saaledes, at jeg har Indtryk af, at en Lov, nyelig er vedtagen, og naar jeg saa søger efter den, viser det sig, at det er adskillige Aar siden, saa at jeg maag gaa en større Række Bind igennem. Det vilde vistnok for mange være en stor Behagelighed, om der kunde komme et saadant Register til Stede.

Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (F. Vojten) udtalte det ønskelige i, at der maatte komme en Forøgelse af Nationalbankens Seddelmasse, og det saa-